

20. NOG IETS OVER DODE WERKEN

Wij verdiepen ons nog één keer in de betekenis van dode werken, die niet vallen onder goed of slecht, maar die een religieuze vorm hebben in plaats van dat wij er geestelijk door worden.

In deze studie willen wij nog twee karakteristieken bespreken van dode werken. Laten wij vooraf even doornemen wat wij al in de vorige studies over dode werken besproken hebben. Wij hebben geprobeerd om te begrijpen wat het verschil is tussen een religieuze christen en een geestelijk christen. Ook hebben wij geprobeerd om te zien wat een wereld van verschil dit is, omdat **religieuze christenen uiteindelijk farizeeërs worden** en zijn zij het die Christus gekruisigd hebben. **Geestelijke christenen zullen daarentegen op Jezus gaan lijken**

Dus is het niet zo'n klein en onbetekenend verschil. Nu is het niet zo dat de farizeeërs constant in overspel leefden, of dieven of moordenaars, enz. waren. Het waren geen losbandige slechte wereldse mensen, maar in feite werden zij door de joden uit die tijd en die geen onderscheidingsvermogen hadden, beschouwd als geestelijk. Het is niet onwaarschijnlijk dat zelfs de discipelen van Jezus, voordat zij de Heere volgden, zo over hen dachten. Wanneer u in die tijd aan Petrus of Jakobus of Johannes, 2 of 3 jaar daarvoor gevraagd zou hebben: "Petrus wie denk jij wie in jouw woonplaats geestelijk is", dan is de kans groot dat hij een oude, bebaarde farizeeër genoemd zou hebben die oudste was in de synagoge en ik denk dat Jakobus en Johannes hetzelfde gezegd zouden hebben. Dit omdat zij de mensen waren die gerespecteerd werden als leiders: zij zagen hen vasten en bidden en zagen dat zij de op hun voorhoofden gebonden kleine doosjes droegen met daarin de teksten van Gods wetten en geboden.

Zij waren vaak aan het bidden in de synagoge, vechtend voor de waarheid en kwamen op voor de ware leer. Zij lazen de woorden die God hen had overgeleverd door bijvoorbeeld Mozes en Jesaja, bestudeerden deze en hielden zich vastberaden aan de wet. Dat is waarom de discipelen er ook van uit gingen dat zij geestelijk waren, maar toen Jezus kwam en zij zich bij Hem voegden, en toen zij hoorden hoe Jezus deze farizeeërs omschreef als addergebroed en misleiders die het verdienden om naar de hel te gaan, toen moeten zij geschokt geweest zijn. Toen moeten hun ogen geopend zijn om te kunnen zien, dat wat zij dachten dat geestelijk was, in werkelijkheid religiositeit was; dat de mensen van wie zij dachten dat zij geestelijk waren in werkelijkheid religieus waren. Ik geloof ten eerste dat wanneer de Heilige Geest onze ogen niet opent, wij dezelfde fout kunnen maken; dat wij net zo oprecht kunnen zijn als Petrus, Jakobus en Johannes en dezelfde fout kunnen maken als zij.

Wij hebben tot zover kunnen vaststellen dat: 1. Wanneer iemand werk voor de Heere doet, christelijk werk, christelijke activiteiten zonder blijdschap, dit dode werken zijn; 2. Wanneer hij werken doet zonder liefde; 3. Wanneer hij ze niet doet met heel zijn hart; 4. Wanneer hij ze doet zonder geloof; 5. Wanneer hij ze doet uit eigen belang en tot eigen eer; 6. Wanneer hij ze hoofdzakelijk doet om zijn geweten te sussen; 7. Wanneer hij ze doet uit angst voor het komend goddelijk oordeel; 8. Wanneer hij ze doet om een beloning te krijgen; dit alles kan men vatten onder de noemer "dode werken".

In deze studie zullen wij nog twee karakteristieken van dode werken bekijken.

9. *Werken die gedaan worden zonder dagelijks ons kruis te dragen.* Laten wij eens naar een Bijbeltekst kijken waarvan de betekenis bij veel christen niet zo bekend is: *"Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt"* (**2 Korintiërs 4:10**). Het leven van Jezus is het licht in de wereld. Wanneer ik u zou vragen, "wie is het licht in de wereld", wat zal dan het antwoord zijn? Dan denk ik dat 99% van de christenen het verkeerde antwoord geeft, want zij zullen zeggen: "Jezus is het licht in de wereld". Jammer genoeg is dit het verkeerde antwoord en ik zal u dat aan de hand van de Bijbel laten zien. Let goed op voor het volgende. Jezus zei in **Johannes 9:5**, *"Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het Licht der wereld."* Dus, wat zei Jezus wanneer Hij het licht in de wereld was? – *Zo lang Hij in de wereld was.*

Toen Hij tot de Vader bad in **Johannes 17**, zei Hij tegen Zijn Vader, *"En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U toe."* Dus, wanneer Jezus niet meer in deze wereld is, *wie is dan het licht in de wereld?* Jezus zei dus, zo lang Hij in de wereld was, was Hij het licht in de wereld, maar nu is Hij weg. Tegen Zijn discipelen zegt Hij in **Mattheus 5 vers 14**, *"Jullie zijn het licht in de wereld"*. Wat is dus het juiste Bijbelse antwoord op vraag **"wie is het licht in de wereld"**? Het antwoord is: **"Wij, de discipelen van Jezus Christus"**. Dit lijkt op het aanspraak maken op een heftige en misschien beangstigende bewering, maar het is precies wat Jezus zei. Soms moeten wij onze manier van denken veranderen en dit meer in overeenkomst brengen met Gods Woord.

Wat houdt het eigenlijk in wanneer wij zeggen dat *wij het licht in de wereld zijn*? De Bijbel zeg: *"In het Woord (Jezus Christus) was het leven en het leven was het licht van de mensen."* (**Johannes 1:4**). De wereld is vol duisternis. Hij wordt geregeerd door de prins van de duisternis – satan. En in het midden van deze duisternis wil God dat het licht voor Hem schijnt. Denkt u dat de mensen in deze wereld zelf het licht van Jezus kunnen zien? Nee, Hij is in de hemel: zij kunnen Hem daardoor niet zien. Waar kunnen zij het wel zien? Zij kunnen het zien in uw en mijn leven, als de discipelen van Jezus Christus. Wanneer zij het dus in ons niet zien, dan zien zij het nergens. In ons, door de wijze waarop wij op bepaalde situaties reageren en ons in bepaalde situaties gedragen; op de wijze waarop wij met ons geld omgaan, met andere mensen praten en ons naar anderen toe gedragen; daar zien de mensen of het leven van Jezus in ons zichtbaar wordt en tot uiting komt of niet.

In **2 Korintiërs 4:10** zien wij dat Paulus zegt dat, *"het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt."* Met andere woorden, dit is waar het leven uit voort komt; waar verschillende werken uit voortkomen. U weet het verschil tussen het nemen van een glas water en het leeg gieten en een glas gevuld met water uit een kan totdat het glas overloopt. In beide gevallen stroomt er water uit het glas. Wat is het verschil in de toepassing in uw eigen leven? Is uw dienst aan de Heere iets wat u uitgiet, of is het een overstroomen wat uit uw eigen leven voort komt, omdat u gevuld bent met het leven van Jezus? Hier is sprake van een heel groot verschil.

Jezus sprak de woorden: *"Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien."* (**Joh. 7:38**) Wat is nu het verschil tussen een stromende rivier en een met de hand bediende pomp waar water uit komt? Hierin zit een wereld van verschil. De diensten van veel christenen lijkt op een handpomp. Ja inderdaad, er komt water uit – er is zoiets als een actie. U pompt en pompt en pompt en er komt wat water uit. Maar wat Jezus betreft, was Zijn dienst aan de Vader niet zo. In vergelijking is in het geval van de geestelijke christen zijn, het dienen van de Vader niet op die wijze, maar het is een overstroomen. Het is

niet iets dat uitgegoten of opgepompt wordt, *het is een overstromen*, omdat zijn leven vol is met het leven van Christus.

Hoe kunnen wij nu tot een dergelijk leven komen? – *Alleen wanneer wij de dood* (eigen wil afleggen) *van Jezus ons eigen maken*; dagelijks het kruis opnemen. Wanneer u niet dagelijks uw kruis opneemt, dan zal het leven van Christus niet uit uw binnenste vloeien. Laat ik u een praktisch voorbeeld geven. Wanneer wij alleen maar onze tong onder controle te houden door geen kwaad te spreken of ons gezicht onder controle houden door niet boos kijken, maar vanbinnen koken van woede en irritatie over iemand, wat zijn wij dan aan het doen? Dan oefenen wij alleen in zelfbeheersing en dat kan een ongelovige ook. Daar heeft u de Heilige Geest niet voor nodig. U hebt Jezus Christus daarvoor niet nodig om dat werk in u te doen. Het enige wat u daarvoor nodig heeft is veel zelfdiscipline. Dat is niet wat Jezus ons biedt. Het is goed, maar het is niet het beste. Dit is alles wat *de wet* kan bewerken, maar de Heilige Geest is gekomen *om een dood (ons ik) in ons te bewerken* zodat vanuit ons, vanuit ons binnenste, vanuit ons innerlijke zijn de goedheid van Jezus kan stromen. Het kookt dan niet meer vanbinnen en er is geen irritatie meer.

10. De laatste eigenschap van dode werken is *werk dat zijn oorsprong heeft in onze eigen menselijke redenatie*. Het beste voorbeeld hiervan is Martha's dienst aan de Heere in Bethanië, als beschreven in **Lukas 10:38-42**. Wij kunnen hier lezen dat Jezus naar Bethanië kwam, naar het huis van Martha en Maria en dat Martha Hem bediende. Is dat dan geen goede eigenschap om dat te doen? Weet u de Heere en Zijn discipelen hebben honger, dus ging zij naar de keuken om een maaltijd klaar te maken. Zij deed dit omdat zij ervoer dat dit werk goed was om te doen. Laat ik u echter wijzen op een Bijbeltekst die erg gevoelig ligt: *"Een eerste voorwaarde voor een beheerder (letterlijk bestuurder van de huishouding) is dat hij betrouwbaar is"* (**1 Korintiërs 4:2** Het Boek). M.a.w. dat zij doet wat haar wordt opgedragen en niet wat zij zelf denkt dat goed is.

Wanneer u een bediende thuis hebt of een secretaresse op kantoor, wat wilt u dan dat hij of zij doet? – Dat wat hem of haar goed dunkt? – Zelfs wanneer het niet slecht, maar juist goed is, of wilt u dat hij of zij de dingen doet waar u opdracht toe geeft? Ziet u, er zijn er maar weinig die dit begrijpen. Dit is nu het verschil tussen het zielse menselijk dienen en geestelijk menselijk dienen zoals wij dat kunnen lezen in **Hebreeën 4:10-12**. Zielse werken zijn dode werken; het zijn werken die hun oorsprong hebben in onze eigen menselijke rede.

In **Johannes 5:30** staat een verbazingwekkend vers over Jezus namelijk; **Hij deed nooit iets uit Zichzelf**. Dat betekent dat Hij wachtte en naar de Vader luisterde wat Hij tegen Hem zou zeggen wat Hij moest doen, en niet wat Jezus Zelf, van wat Hij dacht dat het beste was. Weet u nog dat vanaf het moment dat Abraham God wilde helpen en Ismaël "produceerde", hoeveel verwarring dit veroorzaakt heeft en nog doet. Wanneer hij naar God geluisterd had dan zou hij dat niet gedaan hebben.

Ismaëls zijn de dode werken die veel christen vandaag de dag doen, oprecht God willen helpen, maar zonder de wil van God eerst te zoeken. Wat moeten wij dan doen? Moeten wij dan achteroverleunen en nietsdoen? Integendeel, laten wij Gods wil zoeken. Wanneer u Hem liefhebt, dan is het niet erg dat u fouten maakt. Wij mogen en kunnen dan toch doorgaan met geestelijke werken tot eer en glorie van God.